

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 110.

Tiende Session.

53de Møde.

Mandagen den 21de December.

(Fortfat.)

Wessely (forts.): Det vil erindres, at jeg havde stillet et Endringsforslag, og at Udvalget kun seirede med een Stemme; men jeg skal naturligvis af Hensyn til at faae Sagen tilende ikke atter gjør nogen Prøve paa, om min Mening kan seire eller ikke. Jeg skal kun med Hensyn til de forunderlige Meninger, som ere fremkomne angaaende denne Fremgangsmaade af Finantsministeriet, gjøre nogle Bemærkninger. Naar man saaledes har sagt, at det er farligt, at den uopsigelige Statsgjæld skal kunne opsiges, idet Creditorerne da kunne komme og opsigge den, saa er dette den forunderligste Misforstaaelse af, hvad uopsigelig Statsgjæld er. Ved Forordningen af 5te Januar 1813 blev det erklæret, at al Statsgjæld, som tidligere havde været opsigelig fra Creditors Side, her efter skulde være uopsigelig; men der staar ikke et eneste Ord om, at Debitor ikke skulde være berettiget til at opsigge Gjælden, og det er det, der er skeet i dette Tilfælde; det er Statsgjældsdirectionen, der har op sagt Gjælden. Man har nu sagt, at Opsigelse af denne Gjæld er en reen Fiction, da Meningen ikke var at udbetale den. Det er mig heller ikke klart, hvad man derved sigter til. Statsgjældsdirectionen maatte udtage en Mortificationskævning for disse Obligationer; den maatte altsaa opsigge dem til Udbetaling, men gif ud fra den Forudsætning, at Udbetalingen ikke vilde finde Sted, saa at jeg ikke veed, hvort Fictionen skulde bestaae. Jeg har blot

villet gjøre opmærksom paa disse forunderlige Meninger.

Ordføreren: Jeg er fuldkommen enig i Alt, hvad den ærede Landstingsmand har sagt, men skal kun bringe i Erindring, at de Retfærdiggjørelse for at bruge Udtrykket „kunne passere“ istedetfor „passere“, men for at motivere, at Ordet „ikke“ er faldet bort. At Udvalget har brugt de samme Ord, som atter her ere brugte om dette Tilfælde, er et Held; thi Folkethinget er kommet os imøde paa Halsveien, og det er os saaledes muligt her at slutte os til Folkethinget, uden at vi derved gjøre os skyldige i Inconsequents.

Formanden: Jeg antager, at de gjorte Bemærkninger ikke indeholde noget Forlangende om særlig Afstemning over den 6te Antegnelsepost.

Wessely: Ingenlunde.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, afstemtes den første Beslutning under X. (Statsgjælden) (s. Anh. A. Sp. 1447—48)

og vedtoges eenstemmig med 40 St.

Derefter fattes XI. (Pensionsvæsenet) under Forhandling, og da Ingen begjærede Ordet, afstemtes den første Beslutning (s. Anh. A. Sp. 1447—48)

og vedtoges eenstemmig med 35 St.

XII. (Udenrigsministeriet) fattes derefter under Forhandling. Ingen ønskede at ytre sig, og den eneste dertil hørende Beslutning (s.